

nostima za koje bismo mogli zaključiti da su bile povoljnije od današnjih. Osobito se to tiče oblikovanja stakla, materijala po kojemu je Goldoni ostao upamćen i u kojemu je realizirao mnoge antologijske predmete, ustrajavajući na funkcionalnosti. No oblici koje stvara nisu lišeni organičnosti koja proizlazi iz naravi materijala i tehnologije izrade; određene boje odraz su vremena, možda i podneblja, a činjenica da je osim u domaćima surađivao i s muranskim radionicama, pridonijela je ponekim, doduše krajnje decenim, ukrasnim aplikacijama.

elemente radikalne modernističke prakse kombinirajući ih sa svakodnevnim populističkim temama kao što je ženska moda. Konstruktivističke kompozicije, prepoznatljiv kolorizam, kao i *ikarparativni* identiteti koji su se razrađivali u skladu s (bolje rečeno izbjegavanjem) političkih, točnije ideoloških smjernica na izložbi su dokumentirani mnogim relevantnim primjerima koji govore o osobitim komunikacijskim strategijama tadašnjih gospodarstvenika. Sintetički pristup dizajnu dokumentiraju skice izložbenih postava, dokazujući kako su egzotarci promišljali izložbe kao medij komunikacije kojima

Zagreb je dobio svoj *mjesec fotografije*. Uz izložbu povijesti Arhiva, kojom je novim generacijama pružena osnovna informacija o toj vrijednoj zbirci, te radionica koje su održali fotografi Vučemić, Dabac, Klarica i Cvjetanović, tijekom mjeseca priredeno je desetak predavanja posvećenih muzološkim aspektima fotografije, poziciji fotografa u današnje doba, problemima edukacije, Tošinoj ostavštini te razlikovanju digitalne i analogne umjetničke fotografije. Dapčev utjecaj ne samo na razvoj fotografije u nas nego i na status fotografa u društvu te odnos zajednice prema njego-

na određeno mjestu, u određenom trenutku. Upravo sposobnost *hvatanja trenutka*, jedinstvena kada je o fotografiji riječ, ono je što privlači Marka Ercegovića, fotografa mlađe generacije koji je svoju izložbu – neveliku po opsegu, no važnu po značenju – održao u Galeriji AŽ u zagrebačkom Žitnjaku (veljača–ožujak 2008).

Karakteristika snimaka Marka Ercegovića relativno su široki kadrovi u kojima zadržava udaljenost od motiva koji ga u stvari zanima. Ovak put to je tito ptica raspoređeno na električnim kabelima u

linija upotijebna skladateljnim tonskim zapisom, kojom prevladava sklonost autora prema enigmatičnim, no na prvi pogled običnim, gotovo svakodnevnim prizorima. Način na koji Markov pogled *kliži* prema motivu, preskačući ono što bi čega moglo zasmetati, proizlazi iz njegove osobite konstrukcije pogleda koji se čini poput lúka, nastajući prekoracivanjem očiglednoga kako bi se dopro do željena motiva, a da pritom sve ono prekoraceno ostane prisutno i vidljivo. U toj igri prisutnog, vidljivog i naslućenog osobitost je njegova fotografskog pristupa, nastavak čega iščekujemo.

IZLOŽBA DANIELE CIKATIĆ JAVORČIĆ FRAKTALNE INTROSPEKCIJE,
GALERIJA VLADIMIR BUŽANČIĆ, ZAGREB, 30. LIPNJA – 17. SRPNJA 2008.

Različito u istome

LOVORKA MAGAŠ

U doba p evlasti digitalne slike, širenja područja grafike i stvaranja rodova koji osciliraju na granici različitih medija, kada se sve više govori o *grafici u proširenom polju*, Daniela Cikatić Javorčić poseže za tradicionalnom tehnikom (narezom) i izravnim kontaktom s matricom, koju ob duje precizno i čisto, usru s točno

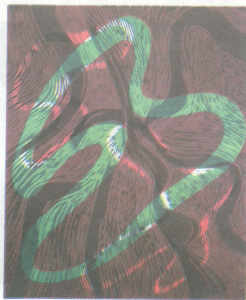

studija grafike kod Nevenke Arbanas pri zagrebačkoj ALU, mijenjanjem boja i različitim kombiniranjem nekoliko istih grafičkih ploča – na nekima su urezane mreže linija, na drugima plošni arposki organski oblici, na trećima se urezivanjem simulira struktura godova drveta – ostvaruje širok spektar vizualnih mogućnosti. Postupak vizualiziranja ideje

koji je utkan u gotovo sve cikluse na izložbi uvijek je isti. Polazeći od minimalizma jedne crne linije/linija koje dinamiziraju bijelu pozadinu lista odnosno fluidnih organskih ploha umjetnica njihovim spajanjem i uslojavanjem, različitim kombiniranjem i optičkim prepletanjem u kojem ponekad prevladava linija, a ponekad ploha, te mijenjanjem boja postiže različite ritmičke i kolorističke igre. Može se reći da je u podlozi njezinih ciklusa *Fraktalne introspekcije*, *Puzzle* i *U prostoru* (sva tri ciklusa nastala su 2008) postmodernistički postupak permutiranja u kojemu se preraspoređivanjem istih elemenata – istih oblika urezanih na nekoliko grafičkih ploča – dobivaju uvijek različite strukture. Kombinatorika utkana u te radove nije uočljiva na prvi pogled s obzirom da spektar postignutih vizualnih igra i efekata varira od utišana i kontemplativna ritma kada prevladava ploha do vrtložna, zgrusnuta kretanja kada dominiraju živahni prepleti linija i ploha.

Umjetnica savršeno precizno nadzire slojevitost otiskivanje s nekoliko grafičkih ploča i postiže koloristički razigrane preplete linija i u ciklusu *Kypice* (2008). U njemu vertikalnim spajanjem grafičkih listova stvara naglašeno pulsirajuće grafičke instalacije u kojima linije optički *teku* kroz nekoliko spojenih otisaka u kojima se otiskivanjem jedne boje preko druge osim slojevitosti dobivaju i nove nijanse. U

procesu nastanka otisaka nalazi područje neograničenih vizualnih mogućnosti multipliciranja slike, a suvremeno manipuliranje prizorom i oblicima dotična na razini koncepta, kada uvijek izvova, ali sa stanovitim pomakom, otiskuje iste matrice, mijenjajući boju, raspored oblika i njihova prepletanja – postižući različito u *istome*.

straživanje da i mogućnosti linoreza na tehničkoj razini te p t ijanje s apstraktnim vokabularom na oblikovno i z ični okosnicu recentnih grafičkih ciklusa i s ke umjetnice Daniele Cikatić Javorčić (1969) –redstavljenih zagrebačkoj publici u remetr ckv, Galeriji Vladimir Bužančić. Riječ je o v šebnoj i linorezima na kojima autorica, ina p eznica, snijera visoki tisak poslijediplomskog